



"Det går inte att skynda till njutning. Ju mer man ökar takten, ju längre tid tar det att hitta lugnet. Det är där stoppandet, tändandet, slocknandet och tändandet igen är en del av att komma till ro. Hitta nuet. När väl lugnet har infunnit sig kan tankarna spridas med röken. Några går hit, andra dit. Röken stiger meditativt mot himlen i långsamheten lov."

Lars Svahn

Bilden och texten här ovan illustrerar på ett förnämligt sätt just det som vi förknippar med piprökning - lugn, harmoni, kontemplation och njutning. Såväl bild som text kommer från Lars Svahn.

Det var för många år sedan då jag besökte Love och Sara Geiger på Österlen. De hade då besök av en ung man som hade slagit upp sitt tält i trädgården. Den unge mannen var alltså Lars Svahn.

Dubbel vinnare

Namnet Lars Svahn är säkert bekant för de flesta, eftersom han så sent som förra året vann vår pipmakartävling för amatörer. Dessutom var det inte första gången han vann, han stod även som segrare i vår första pipmakartävling för några år sedan. Nu lär det dock inte bli fler segrar för Lars, eftersom han startat en egen hemsida där han har pipor till försäljning. Därmed är han diskvalificerad från att delta i den här typen av tävlingar. Vi får istället välkomna honom i kretsen av svenska pipmakare, vilket vi gör med största nöje.

Jag träffade Lars då han var på besök i Skåne och gästade Anders Nilsson och Martin Vollmer i Malmö. Lars påminde mig då om att vi träffats en gång tidigare, vilket jag faktiskt hade glömt. Men när Lars berättade om det vaknade minnet till liv.

Från Falun till Gotland

Lars är född i Falun 1979 men har sedan flyttat runt en hel del. Första anhalten blev Umeå där han studerade. Sedan flyttade han och familjen tillbaka till Falun, men för



Lars (i mitten) tillsammans med Martin och Anders i Malmö.





några år sedan blev man öbor och bosatte sig på Gotland. Där bor de på en gård på nordöstra delen av ön, en gård som byggdes 1912 och har varit i Lars hustrus familjs

ägo sedan dess.

Lars är utbildad narkossköterska och jobbar på den ambulanshelikopter som är stationerad på Gotland. Så för Lars är flyg-



Lars välutrustade pipverkstad



En lite spektakulär pipa kallad Baggen. Håller man för tobakshålet kan man blåsa utrök genom näsborrarna.

ningar över till fastlandet en daglig rutin. Lars hustru ägnar sig åt att odla grönsaker hemma på gården, vilka levereras till ett antal intressenter i närområdet. Man har också en del djur såsom får och grisar. Dessutom har paret tre barn, 2, 4 och 6 år gamla, så jag kan förstå att tiden som kan ägnas åt pipstillverkning är synnerligen begränsad.

En pipa för jakt

Lars intresse för att göra pipor började



Sonen Love hjälper pappa att välja ut klossar hos Manno i Italien.

redan då han studerade i Umeå. Han ville gärna göra en pipa som han kunde använda vid jakt, ett av hans stora intressen. Men vid den tiden visste han absolut ingenting om pipor, så det var till att sätta sig in i det hela från grunden. Detta var 2005 och de första klossarna köpte han från Herrmans i Danmark.

Hösten 2015 var han och familjen på en semesterresa i Italien och då passade Lars på att besöka briarleverantören Manno i Toscana. Hos honom köpte han så mycket klossar han kunde ta med sig på flyget hem och det är dem han nu använder sig av.

Idag stämplar Lars enbart sina pipor med den logo som syns i vinjetten. Han har dock planer på att i framtiden även stämpla piporna med sitt fullständiga namn.

Vi som haft nöjet att sitta i juryn för de två pipmakartävlingar vår klubb anordnat, har varit synnerligen imponerade av det Lars åstadkommit. Hans formspråk i kombination med en stor noggrannhet då det gäller alla de små detaljer, som är så viktiga på en pipa, har förbluffat oss. Jag är övertygad om att vi kommer att höra mycket mer om Lars framöver och efterhand som barnen växer upp, hoppas

vi han får mer tid att ägna sig åt piptillverkning.

En mångsidig man

Lars är inte enbart bra på att göra pipor. Han är också en mycket duktig fotograf och samtliga bilder till den här artikeln (med

undantag av den som visar honom tillsammans med bröderna i Malmö) är tagna av honom. Dessutom har han en stor verbal talang, vilket framgår av den inledande texten och av nedanstående engelska text som finns på hans hemsida.

Jan

I slowly walked up the gravel path. The big timber house towering in front of me. This house had always been a little scary. I hesitated a few seconds in front of the door. Didn't really have to knock on this, could just skip it and go on to the next house. I was selling gingerbread cookies to earn a few extra coins and was around eleven years old at the time. Not so daring, but curious. Finally I gathered enough courage to lift the door knocker. I jumped at the sound of it hitting the massiv wooden door. Nothing happened. I wanted to leave but something kept me standing there. Knocked again. Did I hear something? No. One last knock before leaving. Yes, I could definitely hear something now. A voice? I turned the door knob and the heavy door slid open. Hello, I called out. "Come in" I heard more clearly now. Took a few cautious steps toward the voice. Hello! Yes? The voice came from a room deeper inside the house and I steered my steps towards it. Now standing at the thresh hold of a big room, shelves of books running all along the walls. There in the middle of the room stood an old leather armchair, the back of it facing me. A man was sitting in the chair with a pipe hanging out of his mouth. I watched the smoke rise towards the roof. "What do you want" he asked as he laid down his book, still not turning around to face me. I slowly walked towards him, so that I could see his face. His pipe was glowing, and it ignited a glow deep within me too.



